

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a Mgr. Bc. Ondřeje Šafránka ve věci

žalobce: **Ing. M. R.**, narozen X
bytem X

proti
žalovanému: **Městský úřad Benešov nad Ploučnicí**, stavební úřad
sídlem náměstí Míru 1, 407 22 Benešov nad Ploučnicí

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím ve Sdělení z kontrolní prohlídky stavby ze dne 23. 4. 2025, č. j. MUBN-2473/2025, a v nepožadování dokončení stavby dle Územního souhlasu ze dne 14. 6. 2022, č. j. MUBN-5042/2022,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Částka 2 000 Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobce domáhal uložení povinnosti žalovanému vydat nové Sdělení z kontrolní prohlídky stavby, neboť žalobce považoval za nezákonný obsah původního Sdělení z kontrolní prohlídky stavby ze dne 23. 4. 2025, č. j. MUBN-2473/2025. V něm žalovaný uvedl, že stavba je dokončena, byla provedena dle Územního souhlasu žalovaného ze dne 14. 6. 2022, č. j. MUBN-5042/2022, a že součástí stavby nebyla demontáž původní elektrické přípojky vedené přes pozemek žalobce p. č. XA v katastrálním území X, okres X. Dále se žalobce žalobou domáhal uložení povinnosti žalovanému požadovat po oznamovateli záměru ČEZ Distribuce, a. s., sídlem Teplická 874/8, Děčín, IČO: 24729035 (dále jen „oznamovatel“), aby v přiměřené lhůtě dokončil stavbu dle vydaného územního souhlasu a žalobcem odsouhlasené dokumentace včetně demontáže původní elektrické přípojky.
2. Podle § 82 s. ř. s. platí, že „*každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný*“.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

3. Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky řízení. Žalobce svou žalobou napadl dvě samostatná (byť související) jednání žalovaného. Soud proto posuzoval podmínky řízení ve vztahu ke každému z těchto jednání zvlášť.
4. Aby nějaký úkon mohl být pojmově nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s., musí se jednat o individuální úkon veřejné moci, který je přímo namířen proti jednotlivci a přímo zasahuje do jeho subjektivních veřejných práv (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, č. 2206/2011 Sb. NSS, nebo rozsudek téhož soudu ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Afs 8/2018-37, č. 3757/2018 Sb. NSS). V naposledy zmíněném rozsudku Nejvyšší správní soud vyslovil, že *„je-li zjevné a nepochybné, že není možné, aby jednání popsané v žalobě bylo vzhledem ke své povaze nezákonným zásahem, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném tvrzení nezákonného zásahu“*.
5. Soud konstatuje, že Sdělení z kontrolní prohlídky stavby ze dne 23. 4. 2025, č. j. MUBN-2473/2025, zjevně není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., proti kterému by bylo možné podat žalobu. Zároveň však zmíněné sdělení vzhledem ke své povaze nemůže být nezákonným zásahem. Žalovaný v tomto sdělení adresovaném žalobci a oznamovateli popsal svá zjištění z předchozího dne, kdy byla provedena prohlídka stavby. Ve sdělení je uvedeno, že se jednalo o kontrolní prohlídku na dokončené stavbě „DC-X, st. p. č. XB, úprava NN a přípojka na pozemcích st. p. č. XB a p. p. č. XC v kat. území X“. Dále žalovaný ve sdělení uvedl, že součástí realizace stavby nebyla demontáž původní elektrické přípojky (vedení NN včetně sloupu PB č. 194). V závěru sdělení žalovaný upozornil žalobce, že se může obrátit na oznamovatele s žádostí o odstranění původní elektrické přípojky. Vzhledem k tomu, že žalovaný zmíněným sdělením pouze seznamoval žalobce se svým zjištěním z kontrolní prohlídky stavby, je vyloučeno, aby zmíněné sdělení jakkoli zasáhlo do jeho subjektivních veřejných práv. První žalobcem napadené jednání žalovaného tak pojmově nemůže být nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.
6. Dále se soud zabýval druhým žalobou napadeným jednáním žalovaného spočívajícím v nepožadování dokončení stavby včetně demontáže původní elektrické přípojky na pozemku žalobce.
7. Podle § 85 s. ř. s. platí, že *„žaloba je nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný“*.
8. V nyní posuzované věci je zřejmé, že žalobce brojí proti nezákonnému zásahu spočívajícímu v nečinnosti žalovaného a domáhá se jeho procesní aktivity, aby žalovaný uložil oznamovateli povinnost v přiměřené lhůtě dokončit stavbu. Dle přesvědčení žalobce totiž stavba nebyla provedena v souladu s výše zmíněným územním souhlasem, jelikož nebyla provedena demontáž původní elektrické přípojky na pozemku žalobce. Ze žalobních tvrzení plyne, že žalobce nastalou situaci řešil pouze s žalovaným. Žalovaný však ve vyjádření k žalobě upozornil, že v důsledku změny právní úpravy již není kompetentní ve věcech elektrických přípojek, nýbrž působnost vykonává Magistrát města Děčín. Soud se proto zabýval otázkou, podle které právní úpravy je třeba věc posuzovat, a který správní orgán je v dané věci kompetentní.
9. Podle § 34a odst. 2 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění účinném od 1. 1. 2024 (dále jen „stavební zákon“) platí, že *„působnost stavebního úřadu ve věcech záměru technické*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

infrastruktury, která je součástí distribuční soustavy v elektroenergetice, vykonává obecní stavební úřad obce s rozšířenou působností“.

10. Podle § 330 odst. 1 stavebního zákona platí, že „řízení a postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů“.
11. Podle § 330 odst. 3 stavebního zákona platí, že „řízení a postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí stavební úřad, který se stal příslušným k vedení řízení nebo provedení postupu v dané věci podle tohoto zákona“.
12. Podle § 330 odst. 6 stavebního zákona se účinný územní souhlas považuje za rozhodnutí v části věci v řízení o povolení záměru podle tohoto zákona, pokud jím byl umístěn záměr vyžadující povolení podle tohoto zákona. Účinný územní souhlas se považuje za povolení podle tohoto zákona, pokud záměr nevyžadoval podle dosavadních právních předpisů stavební povolení nebo ohlášení.
13. Podle § 103 odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „starý stavební zákon“) platilo, že „stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují stavby a zařízení distribuční soustavy v elektroenergetice s výjimkou budov“.
14. V posuzované věci byl vydán územní souhlas se záměrem dané stavby ještě za účinnosti dřívější právní úpravy. Dle § 96 odst. 4 starého stavebního zákona platí, že na vydávání územního souhlasu se nevztahují druhá a třetí část zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Z uvedeného je zřejmé, že proces vydání územního souhlasu není správním řízením, nýbrž jedná se o postup správního orgánu. Tento postup byl završen vydáním územního souhlasu. Z výše zmíněného § 103 odst. 1 písm. f) bod 5 starého stavebního zákona plyne, že nebylo třeba stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu, nýbrž oznamovatel mohl po získání územního souhlasu přistoupit k realizaci stavby. Územní souhlas se pak v době své platnosti v souladu s § 330 odst. 6 stavebního zákona považoval za povolení dle stavebního zákona.
15. Vzhledem k tomu, že se žalobce domáhá dokončení stavby dle územního souhlasu vydaného za účinnosti starého stavebního zákona, nahlížel soud na danou věc jako na nedokončený postup správního orgánu, který byl zahájen přede dnem nabytí účinnosti stavebního zákona. Žalobce se obrátil na žalovaného s požadavkem ohledně dokončení stavby v březnu 2025 za účinnosti nové právní úpravy. Zmíněný postup tudíž dokončí dle § 330 odst. 3 stavebního zákona stavební úřad, který se stal příslušným k provedení postupu v dané věci podle tohoto zákona. Příslušným stavebním úřadem je dle § 34a odst. 2 stavebního zákona obecní úřad obce s rozšířenou působností. Dotčená stavba se nachází v katastrálním území a obci X. Zmíněná obec patří do správního obvodu obce s rozšířenou působností Děčín (§ 5 odst. 2 vyhlášky č. 346/2020 Sb.). Příslušným stavebním úřadem je tudíž Magistrát města Děčín. Pro úplnost soud podotýká, že pokud by bylo nahlíženo na požadavek žalobce stran dokončení stavby nikoli jako na dokončení postupu, tím spíše by se uplatnila nová právní úprava dle stavebního zákona, kdy by rovněž byla dána příslušnost Magistrátu města Děčín.
16. Ze žalobních tvrzení je zřejmé, že se žalobce na Magistrát města Děčín neobrátil s požadavkem na dokončení stavby v souladu s územním souhlasem (povolením dle stavebního zákona), tedy aby byla z pozemku žalobce odstraněna původní elektrická přípojka. Žaloba v projednávané věci není deklaratorní, nýbrž jedná se o žalobu tzv. zápůrčí proti trvajícimu zásahu spočívajícímu v nečinnosti žalovaného. V takovém případě je Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přípustnost žaloby podmíněna tím, že se žalobce nemůže domáhat ochrany či nápravy jinými právními prostředky (viz výše citovaný § 85 s. ř. s.). Žalobce měl k dispozici ve vztahu k příslušnému Magistrátu města Děčín vícero nástrojů upravených ve stavebním zákoně. Mohl podat podnět k provedení kontroly dle § 42 správního řádu a § 292 odst. 1 stavebního zákona. Při následné kontrole by příslušný stavební úřad mohl dle § 292 odst. 4 stavebního zákona „v rámci kontroly ústně vyzvat kontrolovanou osobu k odstranění zjištěných nedostatků a stanovit jí k tomu přiměřenou lhůtu, což zaznamená v protokolu. Nebudou-li nedostatky odstraněny ve stanovené lhůtě, postupuje stavební úřad podle § 294 nebo 295“. Pokud by příslušný stavební úřad na základě podnětu žalobce nepřistoupil k provedení kontroly, měl žalobce možnost podat podnět dle § 42 správního řádu a § 295 stavebního zákona k zahájení řízení ohledně opatření k nápravě. V rámci takového řízení by mohl stavební úřad podle § 295 odst. 2 stavebního zákona nařídit oznamovateli provedení nezbytných úprav stavby. Podle § 295 odst. 3 stavebního zákona „v rozhodnutí o nařízení opatření k nápravě stavební úřad stanoví zejména rozsah, způsob a podmínky jeho provedení a lhůtu k jeho provedení“. Pokud by zůstal prvostupňový stavební úřad nečinný, mohl a měl by žalobce uplatnit opatření proti nečinnosti u nadřízeného stavebního úřadu.

17. Výše uvedený názor soudu je v souladu s rozsudkem rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, kde Nejvyšší správní soud k dané problematice uvedl: „Právě s ohledem na popsání specifika zásahové žaloby, kterou se žalobce domáhá zahájení řízení z moci úřední k ochraně svých práv, je třeba důsledně trvat též na uplatnění podnětu k opatření proti nečinnosti nadřízenému správnímu orgánu dle § 80 odst. 2 správního řádu (neposkytne-li ochranu právům budoucího žalobce příslušný správní orgán, u kterého byl uplatněn podnět dle § 42 správního řádu). Je to veřejná správa, která má primárně zjednat ochranu jak právu objektivnímu, tak subjektivním právům z práva objektivního vyvěrajícím. Teprve nebude-li toho veřejná správa schopna či ochotna a ani nadřízený správní orgán ochranu žalobci a právu objektivnímu neposkytne, přichází na řadu právo žalobce podat žalobu dle § 82 s. ř. s. Žaloba se podává proti tomu správnímu orgánu, který měl zahájit řízení z moci úřední a u kterého žalobce uplatnil podnět podle § 42 správního řádu. Žalovaným tedy nebude orgán nadřízený tomuto orgánu, neboť ten byl příslušný „toliko“ ke zjednání nápravy postupem podle § 80 téhož zákona. Nutným důsledkem neuplatnění podnětu podle § 42 správního řádu, respektive podnětu nadřízenému správnímu orgánu k přijetí opatření proti nečinnosti (§ 80 odst. 2 správního řádu), bude odmítnutí žaloby pro nepřípustnost dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 85 s. ř. s.“ Zdejší soud podotýká, že citované závěry Nejvyššího správního soudu ohledně nutnosti uplatnění podnětu dle § 42 správního řádu jsou obecně použitelné ve vztahu k všem řízením zahajovaným z úřední povinnosti dle stavebního zákona, byť tyto závěry vyslovil Nejvyšší správní soud v souvislosti s řízením o odstranění stavby.
18. Soud již výše shledal, že se žalobce neobrátil na příslušný stavební úřad (Magistrát města Děčín) s podnětem ke kontrole či k vydání opatření k nápravě, protože je v této části žaloba nepřípustná dle § 85 s. ř. s. Navíc je zřejmé, že žalovaný není v rozsahu této části žaloby (požadovat po oznamovateli dokončení stavby dle územního souhlasu) pasivně legitimován, nýbrž žaloba by v této části měla směřovat proti Magistrátu města Děčín. Soud zvažoval, zda by měl ve spolupráci se žalobcem řešit přistoupení Magistrátu města Děčín do tohoto soudního řízení, přičemž dospěl k negativnímu závěru. I kdyby totiž soud k návrhu žalobce připustil, aby do řízení jako další žalovaný vstoupil Magistrát města Děčín, nic by se nezměnilo na závěru soudu, že žalobce před podáním žaloby nevyčerpal jiné právní prostředky ochrany, protože je jeho žaloba v této části nepřípustná (v podrobnostech viz

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

výše). Žalobci nic nebrání v tom, aby se v budoucnu obrátil na Magistrát města Děčín s příslušnými podněty zmíněnými výše včetně případných podnětů k nadřízenému orgánu.

19. S ohledem na zásadu vstřícnosti však považuje soud za vhodné předejít žalobci svůj pohled na věc, byť soud nepřistoupil k meritornímu posouzení věci a žalobu odmítl. V budoucnu však bude zcela na žalobci, jaké úkony vůči správním orgánům či soudu učiní.
20. Podstata žaloby spočívá v tom, že žalobce se domáhá dokončení stavby v souladu se situačním výkresem, který mu zřejmě byl předložen oznamovatelem a který žalobce odsouhlasil svým podpisem. Soud po prostudování správního spisu shledal, že žalobce skutečně podepsal dne 21. 2. 2022 výkres č. C.2 s datem 09/2021 a názvem *Celková situace stavby 0,4 kV*, odpovědný projektant R. K. Na tomto výkresu skutečně je vyznačena demontáž původní elektrické přípojky na pozemku žalobce. Nicméně v oznámení záměru podaném o několik měsíců později a v přiložené dokumentaci (textová a grafická část), již není o demontáži zmíněné přípojky žádná zmínka. Soud přisvědčuje žalobci, že muselo dojít k úpravě výkresů projektové dokumentace, neboť na výkresech C.2 a C.3, jež jsou součástí projektové dokumentace předložené žalovanému spolu s oznámením záměru, již není vyznačena demontáž původní elektrické přípojky, když jinak ostatní údaje na výkresech jsou shodné. Lze se domnívat, že v mezidobí, kdy oznamovatel získal od žalobce souhlas se záměrem, do doby podání záměru u žalovaného, se oznamovatel rozhodl zmíněnou demontáž původní elektrické přípojky ze záměru vypustit. Důsledkem toho je, že ani ve zmíněném územním souhlasu nikde není uvedeno, že by součástí stavby byla demontáž původní elektrické přípojky. V územním souhlasu se uvádí, že stavba bude umístěna „*jak je vyznačeno na situačním výkresu stavby č. C.3 zpracovaným R. K.*“. Dále se v územním souhlasu uvádí, že stavba bude umístěna a provedena podle projektové dokumentace, kterou zpracoval R. K. Soud konstatuje, že odkazy žalovaného na výkresy či projektovou dokumentaci z povahy věci zjevně směřovaly k dokumentaci předložené oznamovatelem spolu s oznámením záměru. Na tom nic nemůže změnit skutečnost, že ve správním spise se nachází i výkres podepsaný žalobcem, na kterém je demontáž původní elektrické přípojky vyznačena. V této situaci se však neocitl jen žalobce. Například ve vyjádření společnosti Severočeské vodovody a kanalizace, a. s., ze dne 22. 12. 2021 se jako příloha objevuje tentýž výkres C.2, jako byl předložen žalobci, tedy s vyznačením demontáže původní elektrické přípojky. Tentýž výkres se objevuje jako příloha k vyjádření společnosti Telco Pro Services, a. s., ze dne 9. 2. 2022. Dále pak se tentýž výkres objevuje jako příloha ke Smlouvě o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene a dohodě o umístění stavby uzavřené mezi oznamovatelem a obcí X dne 17. 3. 2022. Tyto skutečnosti svědčí o tom, že oznamovatel původně zamýšlel provést demontáž původní elektrické přípojky a výkres s vyznačenou demontáží použil nikoli jen ve vztahu k žalobci, nýbrž i k dalším orgánům a institucím, od nichž vyžadoval vyjádření před podáním záměru. Dle názoru soudu však není pochyb o tom, že sporná stavba byla provedena v souladu s oznámením záměru a s projektovou dokumentací předloženou spolu s oznámením.
21. Soudu v nyní posuzované věci (a ani v budoucí případné žalobě v této záležitosti směřující proti Magistrátu města Děčín) nepřísluší posuzovat, zda naznačený postup oznamovatele, který *de facto* vyžadoval souhlas žalobce k jiné dokumentaci, než kterou následně předložil žalovanému spolu s oznámením záměru, způsobil nezákonnost při vydání územního souhlasu. Takovou otázku bylo možné posoudit v minulosti v soudním řízení o žalobě proti samotnému územnímu souhlasu. Judikatura v minulosti nebyla jednotná v tom, jak se bránit územním souhlasům. Ke sjednocení judikatury došlo usnesením rozšířeného senátu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017-43, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl: „Soudní ochrana poskytovaná proti souhlasům vydávaným dle stavebního zákona v řízení o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu nesplňuje požadavky vyplývající z mezinárodního a ústavního práva na efektivnost poskytované soudní ochrany. Účinná soudní ochrana naopak může být poskytnuta v řízení o žalobě proti rozhodnutí. S tímto řešením koresponduje i skutečná povaha souhlasů. Ačkoli totiž souhlasy vydávané dle stavebního zákona nepředstavují rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 67 správního řádu, jedná se o formalizované úkony správního orgánu v rámci jeho zákonem stanovené pravomoci, vztahující se ke konkrétní věci a adresované individuálně určeným jednotlivcům, zakládající, popř. měnící jejich práva a povinnosti za zákonem stanovených podmínek. Zákon také podrobně stanoví náležitosti těchto souhlasů a postup při jejich vydávání. Takové akty jsou způsobilé být předmětem soudního přezkumu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. a v případech zjištění jejich nezákonnosti mohou být zrušeny, čímž bude žalobci zkrácenému na jeho právech nezákonným souhlasem poskytnuta účinná soudní ochrana“. Soud se ztotožňuje s citovaným judikátem a v poměrech posuzované věci uvádí, že žalobce mohl podat žalobu proti zmíněnému územnímu souhlasu, který mu byl v roce 2022 řádně doručen. Již tehdy muselo být žalobci z územního souhlasu zřejmé, že v popisu stavby se píše jen o úpravě nízkého napětí a vybudování nové elektrické přípojky, nikoli však o demontáži stávající elektrické přípojky. V územním souhlasu byly zároveň specifikovány pozemky, na kterých má být záměr proveden, přičemž pozemek žalobce p. č. XA mezi nimi nebyl, z čehož se rovněž dalo usuzovat, že není počítáno s odstraněním původní elektrické přípojky na pozemku žalobce. Kdyby tehdy žalobce podal žalobu proti územnímu souhlasu jakožto rozhodnutí, mohl namítat výše zmíněný nesoulad mezi výkresem, který žalobce podepsal a výkresem, který pak byl předložen jako součást projektové dokumentace spolu s oznámením záměru. V takovém soudním řízení by soud mohl posoudit zákonnost vydání územního souhlasu. V současné době pochopitelně již žalobci dávno uplynula dvouměsíční lhůta k podání žaloby proti zmíněnému územnímu souhlasu. Soudu pak nezbývá než doporučit žalobci totéž co žalovaný, aby se obrátil ohledně odstranění elektrické přípojky na oznamovatele a s ním tuto věc dořešil.

22. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud odmítl žalobu v celém rozsahu. V části ohledně Sdělení z kontrolní prohlídky stavby byla žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. proto, že nemůže jít o zásah do práv žalobce, a je zde tedy neodstranitelný nedostatek podmínek řízení. V části ohledně jednání žalovaného, který nepožadoval po oznamovateli dokončení stavby, pak soud žalobu odmítl kvůli nevyužití jiných právních prostředků [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 85 s. ř. s.].
23. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl výrokem II. tohoto usnesení podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., jež stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
24. Jelikož žaloba byla odmítnuta před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), rozhodl výrokem III. tohoto usnesení o vrácení soudního poplatku ve výši 2 000 Kč žalobci. Podle citovaného ustanovení platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že soudní poplatek bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu, a to dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. ledna 2026

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.